

nych towarów, oraz na prawo zawodowego pośrednictwa przy załatwianiu formalności przy urzędach celnych;

g) wprowadzać w wypadkach stosowania w krajach zagranicznych premii jawnych lub ukrytych od towarów, wywożonych do Polski, lub w celu przeciwdziałania konkurencji zniżkowej (dumping) pobierania od takich towarów dodatkowych opłat celnych;

h) ustanawiać zakazy przywozu, wywozu i przewozu, z możliwością zezwalania w drodze wyjątku na przywóz, wywóz i przewóz towarów zakazanych oraz nakładania opłat wywozowych; zwolnienie od zakazu wywozu poszczególnych partii towarów może być uzależnione od sprzedaży towaru za walutę zagraniczną oraz od złożenia uzyskanej sumy w tej walucie w instytucji skarbowej, wskazanej przez Ministra Skarbu, wzamian za walutę polską po kursie dnia. Świadczenia przywozu, wywozu i przewozu wydaje Ministerstwo Przemysłu i Handlu. Zakazy wywozu mogą obejmować jedynie surowce niezbędne dla przemysłu krajowego. Zakaz wywozu jaj utrzymuje się w mocy do dnia 1 grudnia 1924 r. Rozporządzenia, wymienione w ustępie niniejszym, wydaje Rada Ministrów;

i) wprowadzić w obecnie obowiązującej taryfie celnej konieczne zmiany w związku ze zmienionymi stosunkami gospodarczymi i terytorjalnymi.

Art. 8. Rozporządzenia, wydane w myśl ustępów a), b), g), h), i i) artykułu 7 niniejszej ustawy, powinny być złożone do zatwierdzenia Sejmowi natychmiast po ich wydaniu, lub jeżeli Sejm nie jest czynny, na pierwszym posiedzeniu najbliższej sesji. Rozporządzenia, których zatwierdzenia Sejm odmówi, tracą natychmiast moc obowiązującą.

Art. 9. Do czasu wprowadzenia w życie ustawy skarbowo-karnej upoważnia się Ministra Skarbu do wydania w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości autentycznego tekstu polskiego obowiązujących przepisów karnych rosyjskiej ustawy celnej.

W b. dzielnicy austriackiej i pruskiej stosuje się nadal dotychczas obowiązujące przepisy karne, a na obszarze Spisza i Orawy przepisy, obowiązujące w b. dzielnicy austriackiej.

Art. 10. W b. dzielnicy rosyjskiej urzędy celne pierwszej instancji wymierzają w drodze nakazu karnego kary pieniężne (i konfiskatę przedmiotów przestępstwa) za przekroczenia celne, niezagrożone karą pozbawienia wolności. Skazany może w ciągu tygodnia od wręczenia nakazu zażądać przekazania sprawy sądowi, który postąpi tak, jakby nakazu karnego nie wydano, albo też odwołać się w tym samym terminie do władzy celnej II-ej instancji; w tym wypadku sprawa nie może już być przekazana sądowi. Od orzeczenia władzy celnej II-ej instancji, które jest ostateczne, niema skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Przedmioty, co do których władza celna I-ej instancji orzekła konfiskatę, ulegają do czasu uprawomocnienia się wyroku sądowego lub orzeczenia karnego władzy celnej sekwestracji i mogą być sprzedane w drodze publicznego przetargu, jeśli przechowywanie ich grozi zniszczeniem lub zepsuciem, lub

powoduje niepomierne koszty oraz jeżeli nie podlegają zniszczeniu, stosownie do specjalnych przepisów.

Władze celne mają prawo dokonywania rewizji osób, rzeczy i lokali, stosując w tym względzie odpowiednio przepisy ustawy postępowania karnego.

W b. dzielnicy austriackiej i pruskiej stosuje się w zakresie właściwości i postępowania dotąd obowiązujące przepisy, a na obszarze Spisza i Orawy przepisy, obowiązujące w b. dzielnicy austriackiej.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą: ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79, poz. 527) oraz wszystkie rozporządzenia, wydane na jej podstawie, i art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami oraz o postawieniu Ministerstwa Apropowizacji w stan likwidacji (Dz. U. R. P. № 63, poz. 389).

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

778.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1924 r.

o popieraniu przemysłu ludowego.

Art. 1. Celem poparcia przemysłu ludowego oraz podniesienia jego wytwórczości upoważnia się Ministra Skarbu do udzielenia gwarancji Skarbu Państwa za zobowiązania, zaciągnięte przez przemysł ludowy i zbliżone do niego działy przemysłu domowego oraz wytwórcze kooperatywy i zrzeszenia tych przemysłów w instytucjach kredytowych.

Za przemysł ludowy w rozumieniu niniejszej ustawy należy uważać wytwarzanie przedmiotów użytkowych i zdobniczych, o cechach etnicznych, z własnych lub nabytych surowców, we własnych warsztatach pracy, o ile wytwarzanie to odbywa się samodzielnie, przy pomocy członków rodziny, bądź dziennych najemników.

Za przemysł domowy uważać należy wytwarzanie przedmiotów użytkowych lub przemysłu artystycznego, w celach zbytu na rachunek własny, o ile wytwarzanie to odbywa się obok głównego zajęcia domowego lub zawodowego i nie ma cech rzemiosła.

Art. 2. Gwarancja Skarbu Państwa trwać będzie przez okres pięciu lat, licząc od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i udzielona będzie w pierwszym roku do wysokości 100.000 zł., zaś w następnych dwu latach zwiększać się będzie o dalsze 50.000 zł. rocznie.

Gwarancja rozciąga się na cały kapitał pożyczkowy procentowy i koszty, może być jednak zrealizowana po wyczerpaniu przez instytucje kredytowe, udzielające kredytu, wszelkich środków prawnych w celu ściągnięcia należności od dłużników, poręczycieli i żyrantów, włącznie z przeprowadzeniem egzekucji sądowej.

Art. 3. Warunki i termin udzielania kredytu oraz sposób jego zabezpieczenia określi Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Korzystający z kredytu na zasadzie niniejszej gwarancji opłacają odsetki nie wyższe, niż 6% w stosunku rocznym.

Ewentualną nadwyżkę między tą stopę procentową a faktycznie pobieraną przez instytucje kredytowe pokrywa Skarb Państwa, w którym to celu upoważnia się Ministra Skarbu do wstawienia do budżetu państwowego przez okres lat pięciu corocznie odpowiedniego kredytu.

Art. 5. Prócz pomocy finansowej, określonej w poprzednich artykułach, Skarb Państwa udziela poparcia przemysłowi ludowemu przez utworzenie funduszu zasiłkowego. Na ten fundusz wstawia się przez pięć lat do budżetu państwowego corocznie po 10.000 zł. do dyspozycji Ministra Przemysłu i Handlu.

Z funduszu tego korzystać mogą również organizacje i instytucje samorządowe i społeczne, zajmujące się na większych obszarach kraju popieraniem przemysłu ludowego i domowego.

Art. 6. W celu przeprowadzenia akcji, określonej w art. 1 i 5, tworzy się przy Ministrze Przemysłu i Handlu „Komitet Popierania Przemysłu Ludowego” jako organ doradczy. W skład tego Komitetu wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Skarbu, wyznaczeni przez właściwych ministrów i mianowani na trzy lata przez Ministra Przemysłu i Handlu delegacji organizacji i instytucji, mających na celu popieranie przemysłu ludowego, oraz związków wywozowych wyrobów rzeczonych przemysłu (art. 1), a nadto znani na tem polu działacze.

Komitetowi przewodniczy Minister Przemysłu i Handlu, lub wyznaczony przez niego zastępca i zwołuje go w miarę potrzeby z inicjatywy własnej lub na wniosek przynajmniej 3 członków Komitetu.

Minister Przemysłu i Handlu mianuje sekretarza Komitetu.

Art. 7. Działalność Komitetu obejmuje przedstawianie Ministrowi Przemysłu i Handlu wniosków i opinii, dotyczących całokształtu akcji popierania przemysłu ludowego, w szczególności zaś jego badania, krzewienia, doskonalenia technicznego i artystycznego, względnie zachowania charakteru etnicznego, organizacji zbytu wytwórczości przemysłu ludowego oraz poparcia finansowego.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

779.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 września 1924 r.

w przedmiocie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie ustawy z dnia 1 czerwca 1924 r. o Monopolu Tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 15 września 1924 r. ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

A. Cygara

I. Flores Mexicanes, Gaudeamus, Honesta, Pro Patria, Santoz, Diaz, Senator	100 gr. za szt.
II. Antonio Gomez, El Aliento, Flor de Ildefonso, Flor de Sale, Poderosa	90 " " "
III. Angela, Colono, Comerciales, Gran Comercio, Documento, Don Ricardo, El Naviero, Gloria, Flor Importa, Halina, Hansa, Helena, Henry Coral, La Importa, Mia Cara, Perla de Mayari, Salutaris	75 " " "
IV. Corona, El Tropo, Estrella, Flor Fina, Flor de Tibera, La Bondad, La Femina, Legitimos, Norma, Presidentes, Royales, Saludo, Superiores	60 " " "
V. Andalusia, Arosa, Asunto, Baronesse, Beethoven, Elegantes, Emperador, Excellentes, Experte, Flor de Santiago, St. Hubertus, Juanitta, Książę Poniatowski, La Vera, Margot Nelusko, Negritas, Orientale, Rajah, Reverentia, Rosilla, Santa Noche, Soerabaja, Suprema, Tempi Passatti, Tosca	45 " " "
VI. Coronas, El Navalía, Fata Morgana, Felicitas, Fine Aroma, Furore, Liberty, Reina Chica, Orzeł Biały	35 " " "
VII. Brillantes, Broadway, Capitano, Clarissa, Force, Garçon, Hermanos, Hidalgo, Imperialés, Libella, Linda, Marca Perfectos, Marion, Morena, Ministro, Oryginal, Pompei, Perfectos, Preciosa, Servitas, Zandblad	30 " " "